

O B R A Z A C Izviješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću	
OPĆINA SEGET	
Naziv dokumenta	Odluka o načinu pružanja javne usluge sakupljanja komunalnog otpada na području Općine Seget
Tijelo koje provodi savjetovanje	Jedinstveni upravni odjel
Vrijeme trajanja javnog savjetovanja	7.7.2026. – 6.8.2026.
Cilj javnog savjetovanja	Prikupljanje mišljenja/ primjedbi/ prijedloga
Nacrt akta bio je objavljen	Web stranica Općine Seget- www.opcinaseget.hr
Zaprimljena mišljenja/ primjedbe/ prijedlozi	1. Luka Jadrić
Troškovi provedenog savjetovanja	Nije ih bilo

Seget Donji, 7. kolovoza 2026. godine

Privitak – Analiza dostavljenih primjedbi

Redni broj	Datum dostave	Korisnik	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1.	6.8.2026. 23:00	Luka Jadrić	1. Članak 24. stavak 5. alineja 4., članak 25. stavak 2. i članak 45. – kolektivno terećenje korisnika zajedničkog spremnika bez utvrđene osobne odgovornosti Primjedba: Nacrt propisuje da su korisnici koji koriste zajednički spremnik „solidarno odgovorni“ za njegovo korištenje, a člankom 45. i Tablicom 1. omogućuje izricanje ugovorne kazne u vezi sa zajedničkim spremnikom bez utvrđenja koji je korisnik postupio protivno Odluci. Solidarna odgovornost znači da se cijeli iznos može naplatiti od bilo kojeg korisnika, dakle i od onoga koji svoje obveze uredno ispunjava, a spremnik je u pravilu smješten na mjestu dostupnom i osobama koje uopće nisu korisnici javne usluge. Pravna osnova: Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2934/2022 od 14. studenoga 2023. („Narodne novine“, broj 142/23) ukinut je članak 72. stavak 4. Zakona o gospodarenju otpadom, koji je propisivao da nastalu obvezu plaćanja ugovorne kazne, kad se ne utvrdi odgovornost pojedinog korisnika, snose svi korisnici zajedničkog spremnika sukladno udjelima u korištenju spremnika. Ustavni sud utvrdio je da je svatko dužan razmjerno snositi troškove otpada za koji je osobno odgovoran, ali nije dužan preuzimati na sebe troškove koji nastaju otpadom za koji je odgovoran netko drugi. Nakon tog ukidanja u Zakonu više ne postoji osnova za raspodjelu ugovorne kazne na korisnike zajedničkog spremnika, a nacrt propisuje	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu o gospodarenju otpadom, koji između ostalog kaže: Korisnik usluge je dužan: odgovarati za postupanje s otpadom i spremnikom na obračunskom mjestu korisnika usluge, te kad više korisnika koristi zajednički spremnik zajedno s ostalim korisnicima usluge na istom obračunskom mjestu odgovarati za obveze nastale zajedničkim korištenjem spremnika.

		rješenje šire od ukinutoga, jer solidarna odgovornost nije ograničena ni udjelima u korištenju spremnika. Napominje se da se preambula nacrtu poziva upravo na „Narodne novine“ broj 142/23, u kojima je navedena odluka Ustavnog suda i objavljena. Prijedlog: U članku 24. stavku 5. brisati alineju 4., a u članku 25. brisati stavak 2. U članak 45. dodati stavak koji glasi: „Ugovorna kazna može se izreći isključivo korisniku usluge za kojeg je utvrđeno i dokumentirano da je postupio protivno ovoj Odluci. Ako se odgovornost pojedinog korisnika ne utvrdi, ugovorna kazna ne izriče se nijednom korisniku koji koristi zajednički spremnik.“ 2. Članak 44. stavak 2. – presumpcija odgovornosti korisnika Primjedba: Odredbom se propisuje da se korisnik „smatra odgovornim ako je nepravilnost povezana s njegovim obračunskim mjestom“. Nacrt korisniku ne daje pravo dokazivati protivno niti propisuje postupak u kojem bi se očitovao prije terećenja, pa presumpcija u praksi djeluje kao neoboriva. Prostorna povezanost s obračunskim mjestom nije dokaz da je otpad odložila upravo ta osoba, osobito kod spremnika na javno dostupnom mjestu. Pravna osnova: Članak 72. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom vezuje ugovornu kaznu uz neispunjenje obveza konkretnog korisnika, a prema stavku 3. istog članka na pitanja koja Zakonom nisu uređena primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi. Odluka Ustavnog suda broj: U-I-2934/2022 („Narodne novine“, broj 142/23) traži utvrđenje osobne odgovornosti kao pretpostavku terećenja. Prijedlog: Članak 44. stavak 2. izmijeniti tako da glasi: „Teret dokaza da je korisnik postupio protivno	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu, stavkom 1. istog članka sve je definirano.
--	--	---	----------------	---

		ovoj Odluci je na davatelju usluge. Prije terećenja davatelj usluge dužan je korisniku dostaviti pisanu obavijest s opisom i dokazom utvrđene nepravilnosti te mu ostaviti rok od najmanje osam dana za očitovanje.“ 3. Članak 45. stavak 1. – ugovorna kazna propisana šire od zakonskog kataloga Primjedba: Nacrt obvezu plaćanja ugovorne kazne vezuje uz neispunjavanje obveza „iz članka 9. ove Odluke i Općih uvjeta pružanja javne usluge“, dakle uz sve obveze iz članka 9., uključujući i obvezu plaćanja cijene javne usluge iz točke 5., te uz Opće uvjete kao akt koji nije zakonski temelj ugovorne kazne. Pravna osnova: Članak 72. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom taksativno određuje da se ugovorna kazna plaća zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja obveza iz članka 70. stavka 4. točaka 1. do 4. i 6. do 9. Zakona. Točka 5., koja se odnosi na plaćanje cijene javne usluge, izrijeком je izostavljena iz tog kataloga. Odredbu o ugovornoj kazni potrebno je tumačiti restriktivno, što je nadležno ministarstvo utvrdilo i u postupcima nadzora zakonitosti odluka drugih jedinica lokalne samouprave. Prijedlog: Članak 45. stavak 1. izmijeniti tako da se ugovorna kazna vezuje isključivo uz postupanja koja odgovaraju obvezama iz članka 70. stavka 4. točaka 1. do 4. i 6. do 9. Zakona, uz taksativno navođenje tih postupanja, te brisati upućivanje na Opće uvjete kao osnovu ugovorne kazne. 4. Tablica 1. uz članak 46. – redak o nedostavljanju dokaza o nekorištenju nekretnine Primjedba: Tablica propisuje ugovornu kaznu u visini godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge zbog toga što korisnik	Nije prihvaćen Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu, što samim time znači da nema potrebe prepisivati odredbe Zakona u Odluku, a sve sukladno i napatku Ministarstva. Odredbe o ugovornoj kazni navedene u Tablici 1. sadrže
--	--	--	---	--

		„nije dostavio dokaz o nekorištenju nekretnine“. Ta se obveza odnosi na plaćanje cijene javne usluge i nije obuhvaćena zakonskim katalogom. Uz to, isti redak upućuje na „čl. 20 stavak 1. točka 1. odluke“, dok je materija dokazivanja nekorištenja uređena člankom 21. nacrtu, pa se odredba u tom obliku ne može ni primijeniti. Naposljetku, za isti propust članak 21. stavak 2. već propisuje obračun cijene obvezne minimalne javne usluge unatrag, čime se ista činjenica sankcionira dvostruko. Pravna osnova: Članak 72. stavak 1. u vezi s člankom 70. stavkom 4. točkom 5. Zakona o gospodarenju otpadom. Prijedlog: Brisati navedeni redak Tablice 1. u cijelosti. 5. Tablica 1. uz članak 46. – nerazmjernost propisanih iznosa ugovorne kazne Primjedba: U sedam redaka Tablice propisan je iznos u visini godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge, dakle zakonski maksimum, i to za međusobno vrlo različita postupanja. Među njima je i to da korisnik „nije razvrstao reciklabilni komunalni otpad u spremnicima sukladno namjeni istoga“, dakle postupanje koje davatelju usluge u pravilu ne uzrokuje trošak usporediv s godišnjim iznosom minimalne usluge. Iznosi nisu stupnjevani prema težini i ponavljanju povrede niti su dovedeni u vezu sa stvarnim troškom uklanjanja posljedica. Pravna osnova: Članak 72. Zakona o gospodarenju otpadom i članak 45. stavak 2. samog nacrtu traže da iznos ugovorne kazne bude razmjern troškovima uklanjanja posljedica takvog postupanja, pri čemu je godišnja cijena obvezne minimalne javne usluge propisana kao gornja granica, a ne kao redovna mjera. Prijedlog: Za svako postupanje propisati raspon	Nije prihvaćen	popis postupaka čijim izvršenjem korisnik usluge postupa protivno Ugovoru. Odredbe o ugovornoj kazni navedene u Tablici 1. sadrže popis postupaka čijim izvršenjem korisnik usluge postupa protivno Ugovoru.
--	--	---	----------------	--

		iznosa s kriterijima za odmjeru (težina povrede, ponavljanje, stvarni trošak uklanjanja posljedica) te propisati da se kod prvog utvrđenja u pravilu izriče pisano upozorenje. 6. Tablica 1. uz članak 46. – videozapisi s kamera koje je postavila Općina kao dokazno sredstvo davatelja usluge Primjedba: U osam redaka Tablice kao dokazno sredstvo predviđen je „videozapis s kamera koje je postavila Općina“. Nacrt pritom ne određuje nijedan element koji bi takvu obradu učinio provjerljivom: tko je voditelj obrade, na kojoj se pravnoj osnovi snimke dostavljaju davatelju usluge, u kojem opsegu i za koje lokacije, koliko se čuvaju, tko im ima pristup te kako se ispitanike o tome obavještava. Snimke prikupljene radi zaštite osoba i imovine na taj se način stavljaju u funkciju naplate privatnopravnog potraživanja trgovačkog društva, a da razmjernost i nužnost takve obrade nisu ni razmotrene. Pravna osnova: Članak 5. stavak 1. točke b) i c) Opće uredbe o zaštiti podataka (ograničenje svrhe i najmanji mogući opseg podataka) te odredbe Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka o videonadzoru. Ustavni okvir dan je člankom 37. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske. Samo navođenje snimke kao dokaznog sredstva u tablici općeg akta ne predstavlja pravnu osnovu za obradu. Prijedlog: U svim recima Tablice 1. brisati riječi koje se odnose na videozapis s kamera koje je postavila Općina. Ako se Općina namjerava koristiti tim dokaznim sredstvom, prethodno Odlukom urediti voditelja obrade, pravnu osnovu, svrhu i opseg dostave snimaka davatelju usluge, rok čuvanja, pristup i način obavještavanja ispitanika.	Nije prihvaćen	Odredbe o ugovornoj kazni navedene u Tablici 1. sadrže popis postupaka čijim izvršenjem korisnik usluge postupa protivno Ugovoru.
--	--	--	----------------	--

		7. Članak 10. stavak 3. i Dodatak, članak 4. stavak 3. – brojčani pragovi potrošnje kao uvjet za utvrđenje trajnog nekorištenja Primjedba: Nacrt propisuje da se trajno nekorištenje „smatra“ postojećim ako je potrošnja struje manja od 6 kWh godišnje i potrošnja vode do 5 m³ godišnje. Pragovi su postavljeni kumulativno, pa nekretnina bez vodovodnog priključka ne može ispuniti uvjet koji se na nju uopće ne odnosi, a prag od 6 kWh godišnje iznimno je restriktivan i za nekretninu koja se ne koristi, ali ima priključeno brojilo. Iz odredbe nije jasno isključuju li ti pragovi ostale zakonom dopuštene dokaze. Pravna osnova: Članak 71. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom definira nekretninu koja se trajno ne koristi razdobljem od najmanje 12 mjeseci, a stavak 2. propisuje da se to utvrđuje na temelju očitovanja vlasnika, a dokazuje očitanjima mjernih uređaja za potrošnju električne energije ili plina ili pitke vode ili na drugi odgovarajući način, uključujući očevid lokacije. Zakon dopuštene dokaze navodi alternativno, a ne kumulativno, i ne poznaje brojčane pragove. Opći akt ne može dodavanjem uvjeta suziti pravo iz članka 70. stavka 4. točke 5. Zakona. Prijedlog: Brisati članak 10. stavak 3. nacrtu i članak 4. stavak 3. Dodatka. Podredno, ako se pragovi zadrže, izrijekom propisati da su indikativni, da se primjenjuju alternativno te da ne isključuju druge dokaze predviđene člankom 71. stavkom 2. Zakona, uključujući očevid lokacije. 8. Članak 21. stavak 2. i Dodatak, članak 4. stavak 4. – naplata unatrag bez upućivanja na zastarne rokove Primjedba: Propisano je da je korisnik koji nije u	Nije prihvaćen	Stavkom 2. istog članka sve je već definirano, odnosno prijedlog Korisnika već je ugrađen u predmetnoj Odluci
		8. Članak 21. stavak 2. i Dodatak, članak 4. stavak 4. – naplata unatrag bez upućivanja na zastarne rokove Primjedba: Propisano je da je korisnik koji nije u	Nije prihvaćen	Predmetnim člankom stavkom

		mogućnosti dostaviti dokaz o nekorisćenju nekretnine dužan platiti javnu uslugu „za svo vrijeme u kojem nije plaćao istu“, bez ikakvog vremenskog ograničenja. Istodobno Dodatak u članku 6. za promjene koje se prijavljuju izrijeком isključuje svaki retroaktivni učinak, pa terećenje unatrag ostaje neograničeno, a olakšanje djeluje isključivo ubuduće. Pravna osnova: Zakonom propisani zastarni rokovi ne mogu se pravnim poslom ni općim aktom produljiti, a dužnik zadržava pravo istaknuti prigovor zastare. Za tražbine prema korisnicima kategorije kućanstvo mjerodavan je, kad su ispunjene zakonske pretpostavke, jednogodišnji zastarni rok iz članka 232. Zakona o obveznim odnosima, dok se na ostale korisnike primjenjuju odgovarajući zakonski rokovi. Prijedlog: U članku 21. stavku 2. iza riječi „nije plaćao istu“ dodati riječi „uz primjenu zastarnih rokova propisanih zakonom kojim se uređuju obvezni odnosi“. Na jednak način izmijeniti članak 4. stavak 4. Dodatka te uskladiti članak 6. Dodatka tako da se ista vremenska ograničenja primjenjuju u korist obiju strana. 9. Članak 21. stavak 1. alineja 1. – trajna obveza ponavljanog dokazivanja nakon raskida ugovora Primjedba: Nacrt uvjetuje raskid ugovora dostavom dokaza o nekorisćenju tek nakon isteka 12 mjeseci od raskida, a zatim korisnika obvezuje da taj dokaz dostavlja svakih 12 mjeseci, i to bez vremenskog ograničenja. Odredba je sama sa sobom u proturječju: ugovor se raskida, a osoba koja više nije korisnik javne usluge ostaje u trajnoj obvezi prema davatelju usluge. Obveza je nerazmjerna jer se ponavlja automatski, neovisno o postojanju bilo kakve naznake da su se	Nije prihvaćen	1. i 2. sve je definirano, a o rokovima zastare vodi se računa po službenoj dužnosti Kako i Korisnik navodi i poziva se na članak 71. Zakona, sukladno članku 71. Zakona sve je već definirano člankom 10. stavak 2.
--	--	--	----------------	--

		okolnosti promijenile. Pravna osnova: Članak 71. Zakona o gospodarenju otpadom, koji uređuje utvrđivanje i dokazivanje trajnog nekorištenja, ne predviđa takvu trajnu obvezu, a davatelj usluge provjeru može provesti i vlastitom inicijativom, uključujući očevitom lokacije. Prijedlog: Izmijeniti odredbu tako da se dokaz o nekorištenju dostavlja jednokratno, uz mogućnost da davatelj usluge zatraži ponovnu provjeru kad raspolaže konkretnim saznanjem o promjeni okolnosti, te jasno razgraničiti raskid ugovora od mirovanja statusa korisnika. 10. Članak 26. stavak 5. i Dodatak, članak 13. stavci 2. i 3. – prevaljivanje troška spremnika na korisnika Primjedba: Nacrt propisuje da trošak nabave novog spremnika snosi korisnik u slučaju oštećenja, bez razlikovanja je li oštećenje uzrokovao korisnik ili treća osoba, iako je istim nacrtom korisnik dužan tek skrbiti da spremnik ne ošteti treće osobe. Kod otuđenja spremnika besplatna zamjena uvjetovana je policijskim zapisnikom kao jedinim dopuštenim dokazom. Trošak mehanizma za zaključavanje spremnika, koji služi upravo sprječavanju neovlaštenog odlaganja otpada trećih osoba, u cijelosti se prevlađuje na korisnika, iako davatelj usluge ima izravnu korist od takve zaštite. Pravna osnova: Članak 69. stavak 1. točka 4. Zakona o gospodarenju otpadom propisuje da je davatelj usluge dužan osigurati korisniku usluge spremnike za primopredaju komunalnog otpada. Nadležno ministarstvo u dokumentu „Najčešća pitanja o javnoj usluzi sakupljanja komunalnog otpada“ od 30. kolovoza 2023. navodi da je davatelj usluge dužan spremnike osigurati bez naknade. Odgovornost za štetu koju je	Nije prihvaćen	predmetne Odluke Navedenim člancima sve je već definirano, a nemoguće je predvidjeti i u odluci navesti sve moguće načine oštećenja, a u upravo zbog toga je i mjerodavan policijski zapisnik
--	--	---	----------------	---

		prouzročila treća osoba ne može se prevaliti na korisnika ni prema odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi. Prijedlog: Propisati da trošak zamjene spremnika snosi korisnik isključivo ako je oštećenje uzrokovano njegovim postupanjem, koje utvrđuje i dokazuje davatelj usluge, te da se otuđenje spremnika može dokazivati i drugim dokazima, a ne isključivo policijskim zapisnikom. 11. Članak 40. – obrazloženje cijene obvezne minimalne javne usluge ne sadrži nijedan podatak Primjedba: Članak 40. nosi naslov „Obrazloženje izračuna cijene obvezne minimalne javne usluge“, ali ne sadrži nijednu brojčanu vrijednost: navode se samo vrste troškova i tvrdnja da je primijenjen „koeficijent troška opterećenja sustava“, bez navođenja njegove vrijednosti, načina utvrđenja i primjene, te bez ukupnog iznosa troškova i broja obračunskih mjesta po kategorijama. Ovako sastavljeno obrazloženje ne omogućuje provjeru osnovanosti cijene ni predstavničkom tijelu ni korisnicima. Dodatno se napominje da iznos od 13,27 eura odgovara iznosu od 99,98 kuna, što otvara pitanje je li proveden nov i samostalan izračun. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom propisuje da odluka mora sadržavati iznos cijene obvezne minimalne javne usluge s obrazloženjem načina na koji je određena. Obrazloženje koje ne sadrži izračun ne ispunjava taj obvezni sadržaj. Prijedlog: Uz nacrt objaviti i u članak 40. ugraditi izračun: ukupan iznos troškova po pojedinim stavkama iz članka 38., broj obračunskih mjesta po kategorijama korisnika, vrijednost koeficijenta troška opterećenja sustava s	Nije prihvaćen	Kako i sama riječ kaže radi se o obrazloženju, a ne o izračunu, te nadalje Korisnik brka pojmove obvezne minimalne javne usluge i kako se ovdje poziva na članak 66. stavak 1. Zakona koji zapravo govori o kriteriju obračuna količine miješanog komunalnog otpada, a koje će sve biti navedeno i prikazano kroz Cjenik javne usluge koji tek slijedi.
--	--	---	----------------	--

		obrazloženjem načina utvrđenja te konačni izračun iznosa iz članka 39. stavka 3. 12. Članak 42. – nedosljedno i diskriminatorno uređeni kriteriji za umanjenje cijene Primjedba: Predlagatelj je kriterije za umanjenje odlučio uvrstiti u Odluku, ali ih je uredio tako da cijela kategorija korisnika kućanstvo ostaje bez ijednog kriterija, bez ikakvog obrazloženja tog isključenja, iako se upravo na tu kategoriju odnosi najveći broj korisnika i iako se za nju u članku 9. propisuje obveza kompostiranja odnosno odvojene predaje biootpada. Za korisnike koji nisu kućanstvo umanjenje je uvjetovano sklapanjem ugovora o prikupljanju reciklabilnog otpada upravo s davateljem usluge, iako članak 25. stavak 8. istog nacrta izrijekom dopušta sklapanje takvog ugovora i s drugim ovlaštenim sakupljačem, čime se davatelja usluge stavlja u povlašten položaj. Ljestvica nema pokriće za smanjenje manje od 10 % i veće od 50 %, a kako se umanjenje uvijek mjeri prema prethodnoj godini, korisnik ga može zadržati samo trajnim daljnjim smanjivanjem količine otpada, pa poticaj s vremenom nestaje. Pravna osnova: Članak 73. Zakona o gospodarenju otpadom propisuje da kriteriji za umanjenje cijene javne usluge moraju poticati korisnika da odvojeno predaje biootpad, reciklabilni komunalni otpad, glomazni otpad i opasni komunalni otpad te da, kad je to primjenjivo, kompostira biootpad. Kriteriji uvršteni u Odluku na temelju članka 66. stavka 2. Zakona moraju biti uređeni dosljedno i bez neopravdanog razlikovanja među korisnicima. Prijedlog: Propisati kriterije za umanjenje i za kategoriju kućanstvo (primjerice dokazano	Nije prihvaćen	Upravo sukladno članku 73. Zakona je i članak 42. ove Odluke, u kojem su definirana umanjenja i postotci umanjenja.
--	--	--	----------------	---

		kompostiranje biootpada na mjestu nastanka i dokazana odvojena predaja reciklabilnog otpada), priznati ugovor sklopljen s bilo kojim ovlaštenim sakupljačem te dopuniti ljestvicu tako da obuhvati sve stupnjeve smanjenja i omogućiti zadržavanje postignutog umanjenja. 13. Članak 43. – kriteriji za sufinanciranje nisu određivi i pozivaju se na tijelo koje ne postoji Primjedba: Iz odredbe se ne može pouzdano utvrditi tko ostvaruje pravo na sufinanciranje: upućuje se istodobno na kriterije iz zakona kojim se uređuje socijalna skrb i na drugi opći akt Općine, bez navođenja kategorija korisnika, opsega prava i načina njegova ostvarivanja. Odredba se pritom poziva na Centar za socijalnu skrb, tijelo koje je prestalo s radom 31. prosinca 2022. i čije je poslove 1. siječnja 2023. preuzeo Hrvatski zavod za socijalni rad, pa je u tom dijelu neprimjenjiva. Pravna osnova: Članak 66. stavak 2. Zakona o gospodarenju otpadom, u vezi sa zahtjevom određenosti i primjenjivosti odredbi općeg akta. Prijedlog: U članku 43. navesti kategorije korisnika koji ostvaruju pravo, opseg sufinanciranja i način ostvarivanja prava te uskladiti naziv nadležnog tijela s važećim propisima. 14. Članak 50. – neodrediva odgoda primjene neodređenih odredbi Primjedba: Odredba glasi da primjena „pojedinih odredbi ove odluke stupa na snagu kada se stvore odgovarajući tehnički i operativni uvjeti“. Ne navodi se na koje se odredbe odnosi, koji su to uvjeti, tko i kojim aktom utvrđuje da su ispunjeni niti gdje se to objavljuje. Nijedan korisnik ne može utvrditi koje su odredbe Odluke na snazi, a odredba je i u	Nije prihvaćen Nije prihvaćen	U samom članku navedena je Odluka kojom je predmetna materija riješena, te samim tim nema potrebe za dodatnim. Prethodnim člankom odnosno člankom 49. je pojašnjen članak 50.
--	--	--	---	---

		koliziji s člankom 51., koji propisuje stupanje na snagu osmog dana od objave. Pravna osnova: Pravna sigurnost kao sastavnica vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, članak 90. Ustava te članak 73. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, koji uređuju objavu i stupanje na snagu općih akata. Prijedlog: Brisati članak 50. Ako se za pojedine odredbe traži odgoda primjene, taksativno ih navesti uz određen datum početka primjene. 15. Članak 1. stavak 3., članak 17. stavak 7. i neoznačeni članak „Posebne vrste otpada“ – nedosljedno nazivlje i neodredivo mjesto predaje otpada Primjedba: Javna usluga je u članku 1. određena tako da obuhvaća isključivo mobilno reciklažno dvorište, dok članak 17. stavak 7. i neoznačeni članak pod naslovom „Posebne vrste otpada“ korisnika upućuju da otpad može predati „u reciklažno dvorište“. Iz Odluke se ne može utvrditi na koje se dvorište te odredbe odnose niti pod kojim uvjetima korisnik ondje predaje otpad, pa pravo koje mu Odluka priznaje ostaje neostvarivo. Pravna osnova: Članak 64. stavak 3. Zakona o gospodarenju otpadom, prema kojem javna usluga uključuje uslugu preuzimanja otpada u reciklažnom dvorištu, u vezi s člankom 66. stavkom 1. Zakona koji traži određenje načina pružanja javne usluge. Prijedlog: Ujednačiti nazivlje u svim odredbama te izrijekom navesti kojim se reciklažnim odnosno mobilnim reciklažnim dvorištem ta obveza ispunjava, uz upućivanje na obvezu objave rasporeda rada i lokacija iz članka 7. stavka 4. ove Odluke.	Nije prihvaćen	Kako je i navedeno u samoj predmetnoj Odluci na mrežnim stranicama biti će objavljena obavijest Raspored rada po datumima i lokacijama mobilnog reciklažnog dvorišta.
--	--	--	----------------	--

		16. Članak 17. stavci 2. i 4., članak 18. stavak 4., članak 25. stavak 8. i članak 35. stavak 2. – nerazgraničena javna i komercijalna usluga Primjedba: Nacrt na više mjesta upućuje na „poseban cjenik davatelja usluge“ i naplatu „po komercijalnim uvjetima“, i to za usluge koje su usko povezane s javnom uslugom, poput dodatnog preuzimanja glomaznog otpada i izvanrednog pražnjenja spremnika. Iz Odluke se ne može razabrati koji je dio tih usluga sadržaj javne usluge, a koji dodatna tržišna usluga, niti je za te cjenike propisana bilo kakva obveza objave. Time znatan dio stvarnog troška korisnika ostaje izvan svakog oblika javnog uvida. Pravna osnova: Članak 64. i članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom, koji određuju sadržaj javne usluge, te članak 77. Zakona, koji za cjenik javne usluge propisuje prethodno javno savjetovanje, suglasnost izvršnog tijela i objavu. Ono što je sadržaj javne usluge ne može se naplaćivati izvan tog režima. Prijedlog: Izrijekom razgraničiti usluge koje čine sadržaj javne usluge od dodatnih komercijalnih usluga te propisati da se posebni cjenik davatelja usluge objavljuje na mrežnim stranicama davatelja usluge i Općine, a da se na usluge koje čine sadržaj javne usluge primjenjuje postupak iz članka 37. ove Odluke.	Nije prihvaćen	Kako je navedenu i u samoj predmetnoj Odluci sukladno cjeniku davatelja usluge, a da bi davatelj usluge donio predmetni cjenik potrebno je prije donijeti ovu Odluku.
		17. Članak 7. stavak 2., članak 13. stavak 2. i članak 15. stavci 3., 5. i 9. – prenošenje normativne ovlasti predstavničkog tijela na davatelja usluge Primjedba: Vrste i veličine spremnika te njihova bitna svojstva na više se mjesta određuju „sukladno odluci davatelja usluge“ odnosno „sukladno potrebama davatelja usluge“, uključujući vrećice za biootpad, uređaje za	Nije prihvaćen	U samoj predmetnoj Odluci taksativno su navedeni spremnici sa zapremninom.

		obradu biootpada, „ostale spremnike“ i identifikacijske oznake na spremnicima za pojedine vrste otpada. Time davatelj usluge jednostrano određuje ono što je zakonom stavljeno u nadležnost predstavničkog tijela, a što izravno utječe i na visinu računa korisnika. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom propisuje standardne veličine i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada kao obvezni sadržaj odluke predstavničkog tijela. Prijedlog: U navedenim odredbama brisati upućivanje na odluku odnosno potrebe davatelja usluge te vrste, veličine i bitna svojstva spremnika odrediti u samoj Odluci. 18. Članak 23. stavci 2. i 6. – prekluzivni rokovi za prigovor i reklamaciju Primjedba: Prigovor se može podnijeti u roku od 30 dana od saznanja za radnju, postupak ili propuštanje, a reklamacija u roku od 30 dana od zaprimanja odgovora. Kod neugoda koje traju (miris, rasipanje otpada oko spremnika, neredovit odvoz) rok koji teče od prvog saznanja praktično onemogućuje prigovor na stanje koje i dalje traje. Nacrt uz to ne uređuje tijelo koje odlučuje o reklamaciji ni rok za odgovor na nju. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom traži uređenje načina podnošenja prigovora i postupanja po prigovoru, pri čemu opći akt to pravo ne smije učiniti neostvarivim. Propisi o zaštiti potrošača u području javnih usluga ne poznaju opći prekluzivni rok za podnošenje pisanog prigovora, a za odlučivanje o reklamaciji predviđaju povjerenstvo za reklamacije potrošača i odgovor u propisanom roku. Prijedlog: Brisati rok iz stavka 2., podredno dopuniti ga odredbom da se prigovor može podnijeti sve dok	Nije prihvaćen	U samom članku 23. predmetne Odluke taksativno je naveden postupak, a sve sukladno Zakonu, kao što je već rečeno nema potrebe prepisivanja odredbi iz Zakona.
--	--	---	----------------	--

		postupanje ili njegove posljedice traju. U stavku 6. propisati tijelo koje odlučuje o reklamaciji i rok za odgovor, sukladno propisima o zaštiti potrošača. 19. Članak 31. – nepreuzimanje spremnika bez pisanog traga i bez prava na prigovor Primjedba: Davatelj usluge može ne preuzeti spremnik iz više razloga, a o razlozima se korisnik obavještava „na prikladan način“, bez propisanog oblika, roka i dokaza. Korisnik tako ostaje bez izvršene usluge, a da mu razlozi nisu dokumentirani niti mu je izrijekom priznato pravo osporavanja takvog utvrđenja, iako se isto utvrđenje kasnije može koristiti kao osnova za ugovornu kaznu. Pravna osnova: Članak 69. Zakona o gospodarenju otpadom o obvezama davatelja usluge te opće odredbe o urednom ispunjenju obveze iz zakona kojim se uređuju obvezni odnosi. Prijedlog: Propisati da se obavijest o nepreuzimanju daje u pisanom ili elektroničkom obliku najkasnije sljedeći radni dan, uz fotodokumentaciju razloga, te da korisnik na tu obavijest može podnijeti prigovor sukladno članku 23. ove Odluke.	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.
		20. Članak 22. stavak 1. – građevinski radovi kao okolnost koja isključuje odgovornost davatelja usluge Primjedba: Među okolnostima koje su „neočekivane i nepredvidive te izvan razumne kontrole“ davatelja usluge navedeni su i „građevinski radovi na prometnicama, javnim i/ili privatnim površinama“, i to bez ikakvog uvjeta. Radovi na javnim površinama u pravilu se planiraju i odobravaju unaprijed, uključujući i od strane same Općine, pa se njihovim automatskim svrstavanjem među izvanredne događaje davatelju	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.

			usluge omogućuje da tijekom dužih razdoblja ne pruža uslugu bez ikakve posljedice. Pravna osnova: Odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi o oslobođenju od odgovornosti zbog izvanrednih vanjskih događaja koji se nisu mogli predvidjeti, izbjeći ni otkloniti. Prijedlog: Riječi „te građevinskih radova na prometnicama, javnim i/ili privatnim površinama“ zamijeniti riječima „te građevinskih radova čije posljedice davatelj usluge nije mogao razumno predvidjeti, izbjeći ili otkloniti“. 21. Članak 47. stavak 2. u vezi s člankom 46. – izostanak postupka prije izricanja ugovorne kazne Primjedba: Davatelj usluge vlastitim opažanjem utvrđuje povredu, sam je dokazuje, izriče ugovornu kaznu i naplaćuje je putem računa, a Odlukom nije propisan nijedan korak koji bi tome prethodio: nema obvezne prethodne obavijesti s dokazom, prava korisnika na očitovanje ni obrazloženog utvrđenja. Članak 45. stavak 5. upozorenje predviđa samo kao mogućnost, a stavak 6. i tu mogućnost isključuje kod ponavljanja. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom u dijelu koji se odnosi na odredbe o ugovornoj kazni, u vezi s načelom savjesnosti i poštenja iz zakona kojim se uređuju obvezni odnosi i propisima o zaštiti potrošača. Prijedlog: Propisati postupak koji prethodi izricanju ugovorne kazne: pisana obavijest s opisom i dokazom utvrđenja, rok od najmanje osam dana za očitovanje korisnika, obrazloženo utvrđenje i pravo prigovora sukladno članku 23. ove Odluke.	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.
--	--	--	---	----------------	----------------------------

		22. Dodatak, članak 19. stavak 5. – isključenje prava korisnika na prijeboj Primjedba: Odredbom se korisniku usluge zabranjuje prijeboj s bilo kojim protupotraživanjem prema davatelju usluge, dok davatelj usluge nema odgovarajuće ograničenje. Korisnik koji ima potraživanje prema davatelju usluge, primjerice zbog neizvršene usluge ili oštećenja spremnika koje je davatelj prouzročio, prisiljen je platiti u cijelosti i povrat tražiti u posebnom postupku. Pravna osnova: Propisi o zaštiti potrošača izrijeком navode ograničenje ili isključenje prava potrošača na prijeboj kao odredbu koja se može smatrati nepoštenom, a nepoštena ugovorna odredba je ništetna. Prijedlog: Brisati članak 19. stavak 5. Dodataka.	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.
		23. Dodatak, članak 7. stavak 4. – ograničenje zaprimanja podnesaka radnim vremenom Primjedba: Odredba propisuje da korisnik sve obavijesti i zahtjeve podnosi „pisano putem pošte, elektroničkom poštom ili na zapisnik u sjedištu davatelja usluge, svakog radnog dana, u vremenu od 8,00 do 14,00 sati, izuzev srijede“. Prema tekstu odredbe vremensko ograničenje odnosi se i na podneske upućene poštom i elektroničkom poštom, što je bespredmetno i može dovesti do osporavanja pravodobnosti podnesaka, uključujući one vezane uz rokove iz članka 23. Odluke. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom u dijelu koji se odnosi na način podnošenja prigovora te obveza dostupnosti javne usluge svim korisnicima iz članka 69. Zakona. Prijedlog: Izmijeniti odredbu tako da glasi: „Vremensko ograničenje odnosi se isključivo na podnošenje na zapisnik u sjedištu davatelja usluge, dok se podnesci	Nije prihvaćen	Stanovnici Općine Seget kao i šire već od prije su upoznati sa radom i dostavom putem zemaljske pošte i elektroničke pošte neovisno o radnom vremenu.

		poštom i elektroničkom poštom mogu dostavljati neovisno o radnom vremenu.“ 24. Članak 7. stavak 1. točke 10. i 14. – obveze davatelja usluge nisu usklađene sa Zakonom Primjedba: Točka 10. nalaže predaju sakupljenog reciklabilnog komunalnog otpada „osobi ovlaštenoj za njegovo zbrinjavanje“, a točka 14. predaju miješanog komunalnog otpada „na odlagalište otpada“. Oba su određenja uža i neusklađena s važećim sustavom gospodarenja otpadom, u kojem se miješani komunalni otpad predaje u centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske, a predaja odvojeno sakupljenog otpada uređena je sustavom proširene odgovornosti proizvođača. Pravna osnova: Članak 69. Zakona o gospodarenju otpadom o obvezama davatelja usluge te odredbe Zakona o centrima za gospodarenje otpadom i o proširenoj odgovornosti proizvođača, u vezi s Planom gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. Prijedlog: Točke 10. i 14. uskladiti s formulacijama iz članka 69. Zakona te u točki 14. predaju miješanog komunalnog otpada vezati uz centar za gospodarenje otpadom sukladno Planu gospodarenja otpadom Republike Hrvatske. 25. Članak 37. stavak 2. – nepotpun sadržaj budućeg savjetovanja o cjeniku Primjedba: Nacrt propisuje obvezu prethodnog javnog savjetovanja o prijedlogu cjenika „s obrazloženjem cijene ili izmjene cijene“, ali izostavlja obrazloženje načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge. Upravo je taj dio ključan jer se cijena obvezne minimalne javne	Nije prihvaćen Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu. Članak je sukladan Zakonu.
--	--	--	---	---

		usluge naplaćuje svim korisnicima neovisno o količini predanog otpada, pa bi njezino obrazloženje bilo izuzeto iz javne rasprave. Pravna osnova: Članak 77. stavak 3. Zakona o gospodarenju otpadom propisuje prethodno javno savjetovanje u trajanju od najmanje 30 dana o prijedlogu cjenika s obrazloženjem cijene i izmjene cijene te s obrazloženjem načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge. Prijedlog: U članku 37. stavku 2. iza riječi „obrazloženjem cijene ili izmjene cijene“ dodati riječi „te s obrazloženjem načina na koji je određena cijena obvezne minimalne javne usluge“. 26. Unutarnja nedosljednost odredbi koja otežava primjenu Odluke Primjedba: Nacrt sadrži odredbe koje se ne mogu pouzdano primijeniti ni citirati. Odredbe pod naslovom „Posebne vrste otpada“ između članka 17. i članka 18. nisu označene brojem članka, pa se na njih ne može precizno uputiti ni u ovoj Odluci ni u aktima donesenima na temelju nje. Članak 16. stavak 2. upućuje na „članak 7. točku 1. stavak 9.“, dok je riječ o članku 7. stavku 1. točki 9. Članak 34. sadrži dva stavka označena brojem (1), a članak 12. Dodatka dva stavka označena brojem (6). Tablica 1. upućuje na članak 20., dok se materija nalazi u članku 21. Pravna osnova: Zahtjev jasnoće, određenosti i unutarnje usklađenosti općeg akta koji proizlazi iz načela vladavine prava i pravne sigurnosti iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, uz Jedinstvena metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata („Narodne novine“, broj 74/15) kao mjerodavan standard izrade općih akata. Prijedlog: Označiti odredbe pod naslovom „Posebne vrste otpada“ brojem članka i uskladiti daljnju numeraciju,	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo
--	--	--	----------------------------	---------------------

		ispraviti sva pogrešna upućivanja te ujednačiti označavanje stavaka u članku 34. Odluke i članku 12. Dodatka. 27. Članak 24. stavak 5. i članak 25. stavak 3. – nije propisan način određivanja udjela kada zajednički spremnik koriste kućanstva i korisnici koji nisu kućanstvo Primjedba: Za slučaj u kojem zajednički spremnik koriste korisnici kategorije kućanstvo i korisnici koji nisu kućanstvo, a sporazum o udjelima nije postignut, Nacrt ne propisuje nikakav način izračuna: članak 24. stavak 5. samo navodi da davatelj usluge udjele određuje „sukladno dostupnim podacima“, bez navođenja podataka, kriterija ili formule, dok se pravilo o jednakim udjelima iz članka 25. stavka 3. odnosi isključivo na korisnike kategorije kućanstvo. Budući da udio izravno određuje iznos računa svakog korisnika (članak 41. stavak 1.), jedan od elemenata obračuna prepušten je slobodnoj ocjeni davatelja usluge. Neovisno o primjedbi 1., koja se odnosi na solidarnu odgovornost, ovdje nedostaje obvezni sadržaj same Odluke. Pravna osnova: Članak 66. stavak 1. točka 11. Zakona o gospodarenju otpadom, čiji sadržaj Nacrt doslovno preuzima u članku 3. stavku 1. točki 11., kao obvezni sadržaj Odluke propisuje upravo način određivanja udjela korisnika usluge u slučaju kad su korisnici usluge kućanstva i pravne osobe ili fizičke osobe – obrtnici i koriste zajednički spremnik, a nije postignut sporazum o njihovim udjelima. Formulacija „sukladno dostupnim podacima“ nije način određivanja udjela u smislu te odredbe, pa Nacrt u tom dijelu ne sadrži ono što prema Zakonu sadržavati mora. Prijedlog: U Odluci propisati	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.
--	--	--	----------------	----------------------------

		objektivnu i provjerljivu metodu određivanja udjela za mješovita obračunska mjesta, primjerice razmjerno volumenu spremnika koji bi pojedinom korisniku pripadao pri samostalnom korištenju prema podacima iz Izjave, uz pravilo da zbroj udjela iznosi jedan, obvezu dostave obrazloženog izračuna svakom korisniku i pravo korisnika na prigovor na izračun. 28. Dodatak, članak 5. stavak 2. – brisanje iz evidencije korisnika uvjetovano plaćanjem svih dospjelih računa Primjedba: Odredba propisuje da prilikom otkaza ugovora svi dospjeli računi moraju biti plaćeni i da se korisnik „tek tada“ može brisati iz evidencije korisnika usluge. Time se statusna promjena uvjetuje naplatom tražbina iz prethodnog razdoblja, uključujući i tražbine koje korisnik osporava ili u odnosu na koje ističe prigovor zastare, pa osoba koja je prestala biti vlasnik odnosno korisnik nekretnine formalno ostaje u evidenciji korisnika i izložena je daljnjem zaduživanju. Prestanak statusa korisnika i naplata već nastalih tražbina dva su odvojena pravna pitanja: dug ne prestaje brisanjem iz evidencije i naplaćuje se redovnim putem. Pravna osnova: Korisnik javne usluge određen je prema vlasništvu odnosno korištenju nekretnine, kako to propisuje članak 70. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom i kako to u članku 8. stavku 1. preuzima i sam Nacrt; prestankom tih okolnosti prestaje i svojstvo korisnika, neovisno o stanju dospjelih tražbina, a Zakon prestanak statusa ne uvjetuje prethodnom isplatom. Prijedlog: Brisati uvjet prethodnog plaćanja svih dospjelih računa iz članka 5. stavka 2. Dodatka te propisati da se prestanak odnosno promjena statusa korisnika evidentira kada korisnik	Nije prihvaćen	Članak je sukladan Zakonu.
--	--	---	----------------	----------------------------

		dokaže prestanak vlasništva odnosno korištenja nekretnine, dok davatelj usluge zadržava pravo naplate tražbina nastalih do toga dana, uz sva prava korisnika na prigovor i isticanje zastare. 29. Članak 7. stavak 5. – dostava izvješća ministarstvu koje ne postoji Primjedba: Odredba nalaže dostavu Izvješća o radu „Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja“, tijelu koje nakon preustroja državne uprave iz 2024. godine više ne postoji, jer su njegove nadležnosti podijeljene, a poslovi zaštite okoliša i gospodarenja otpadom povjereni su ministarstvu nadležnom za zaštitu okoliša. Riječ je o istoj vrsti anakronizma na koji je ukazano u primjedbi 13. u odnosu na centar za socijalnu skrb. Pravna osnova: Članak 10. stavak 2. Zakona o gospodarenju otpadom nadležnost određuje funkcionalnom odrednicom „ministarstvo nadležno za zaštitu okoliša“, a ne imenom tijela, upravo kako opći akt ne bi zastarijevaio promjenama ustrojstva državne uprave. Prijedlog: U članku 7. stavku 5. riječi „Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja“ zamijeniti riječima „ministarstvu nadležnom za zaštitu okoliša“, uz odgovarajuću prilagodbu pokrate „Ministarstvo“ u cijelom tekstu Odluke. 30. Tablica 1. uz članak 46. – posljednji redak kao otvorena generalna klauzula ugovorne kazne Primjedba: Posljednji redak Tablice 1. ugovornu kaznu ne veže uz određeno i unaprijed opisano postupanje, nego uz svako kršenje „drugih odredbi iz Odluke i Općih uvjeta ugovora“ koje prema ocjeni davatelja usluge stvara financijsku štetu, pri čemu se opseg štete određuje prema cjeniku dodatnih usluga ili	Primljeno na znanje Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Odredbe o ugovornoj kazni navedene u Tablici 1. sadrže popis postupaka čijim izvršenjem korisnik usluge
--	--	--	--	--

			komercijalnom iznosu samog davatelja. Time se taksativni popis kažnjivih postupanja pretvara u generalnu klauzulu, a odgovornost za štetu i ugovorna kazna, dva različita instituta, međusobno se poistovjećuju; naknada štete ostvaruje se prema općim pravilima obveznog prava i ne može se paušalizirati jednostranom ocjenom vjerovnika. Pravna osnova: Članak 72. stavak 1. Zakona o gospodarenju otpadom, kako je navedeno u primjedbi 3., ugovornu kaznu veže isključivo uz neispunjenje ili neuredno ispunjenje obveza iz članka 70. stavka 4. točaka 1. do 4. i 6. do 9. Zakona; otvorena klauzula „drugih odredbi“ izlazi iz toga kataloga u još većoj mjeri nego članak 45. stavak 1. na koji se odnosi primjedba 3. Prijedlog: Brisati posljednji redak Tablice 1. koji započinje riječima „Korisnik krši druge odredbe iz Odluke i Općih uvjeta ugovora“, a naknadu stvarne štete ostvarivati prema općim pravilima obveznog prava.		postupa protivno Ugovoru.
--	--	--	---	--	----------------------------------